

ХРЕСТИ

Село Луко. Ліс. Тут, на північній стороні села, де розбігаються на всі сторони світу довгі змії ґрунтових доріг, стоять хрести. Великі й маленькі. Пригірок біля них обгороджений жердинами. Дика груша та стара сосна із молодим паросляком обступили їх неначе почесна вартя. Під хрестами на землі – жовті бідончики, миски, хороший скляний посуд. А ці символи терпеливого страдництва геть обвішані вишитими і купленими в магазині рушниками, стрічками різних кольорів, вишитими фартухами. Є тут чиясь спідниця і безрукавка (а, може, то колись була фуфайка...). Ідуть сюди люди. З Білорусії і з дальніх українських міст. Передають через знайомих стрічки, рушники, їжу. І все заради одного – щоб зцілитися, щоб задумане збулося, щоб мати дітей, щоб чоловік не пив, щоб жінка не гуляла, щоб господарство велося. Можна в це вірити, можна й не То що ж то за Хрести? В Луко та сусідніх селах розповідають багато легенд про це урочище «Старці» і ті Хрести. Але всі сходяться в одному. ...Було це після 1861 року, коли воля прийшла і землю почали бідним давати. Тоді сім'ями люди кинулися нового місця шукати. Переказують, що в той рік страшна зима була, мор на людей і худобу ходив. А заметілі були такі, що хати й хліви позамітало, люди копали нори в снігу. Дуже тяжка була зима, сніг доводилося на воду топити. Вже як пішла відлига, поїхали хуторяни в ліс й натрапили там на мертвих людей. Вони сиділи, притулившись одне до одного: дід, жінка, діти. Бідно вдягнені, як старці. Чи з голоду, чи з холоду не дійшли до перших хат всього 5 кілометрів. Пройшла така сувора зима, але їх не зачепили вовки, не рознесли дикі звірі. І коли зібралися люди їх хоронити, в діда раптом випала незвичайна іконка (її потім прибили на найвищому хресті). Згодом приїхав православний священник і сказав, що то була сім'я руських старообрядців. Куди вони йшли, куди добиралися -- таємниця, яку забрали з собою в могилу. Та пам'ять про Хрести живе. Кожне покоління луківчан і жителів сусідніх сіл поновлюють ці хрести, доглядають, носять їжу. І просять Бога, щоб ніколи й нікому з їхнього роду не довелося помирати голодною і холодною смертю.

Записала Галина ТЄТЕНЄВА

Адреси сайтів,де можна знайти інформацію про урочище Хрести

1.В урочищі Хрести здійснюються мрії

Наталія КРАВЧУК Фото Миколи КОМАРОВСЬКОГО

<http://www.wz.lviv.ua/articles/70745>

2. ХРЕСТИ:Лнгенди рідного краю.-

http://volodymirec.lib.rv.ua/Legendu_ridnogo_kraju.html

3. Хоче – вірте...Записала Галина ТЕТЕНЕВА. <http://h.ua/story/195713/>

4. В урочищі Хрести, де колись замерзли старці, зіцлюються люди.-

<http://visnyk.lutsk.ua/2008/11/26/7664/>

5.

ХРЕСТИ

<http://34400.net/blog/khresti/2010-10-02-16>

6. <http://www.simya.com.ua/articles/53/22310/>